

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona jako prawnie oczywiście bezzasadna.
- 2) Hansol Paper Co. Ltd zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 19 z 18.1.2021.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2023 r. – ABLV Bank/SRB**(Sprawa T-71/23)**

(2023/C 134/23)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ABLV Bank AS (Ryga, Łotwa) (przedstawiciel: O. Behrends, lawyer)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny, Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- orzeczenie, że strona pozwana jest solidarnie odpowiedzialna za szkodę wyrządzoną skarżącą w wyniku zaprzestania jej działalności oraz działalności jej spółki zależnej w Luksemburgu;
- nakazanie pozwanym solidarnie, aby zapłacili skarżącej odszkodowanie za tę szkodę;
- ustalenie materialnej szkody w wysokości co najmniej 414 691 000 EUR wraz z odsetkami od dnia wydania orzeczenia do dnia pełnej zapłaty;
- obciążenie pozwanych kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zachowanie pozwanych naruszyło zasadę prawa, której zamiarem było przyznanie uprawnień skarżącej, w wystarczająco istotny sposób, w wyniku czego skarżąca poniosła bezpośrednio szkodę.
 - Podnosi się, że pozwani naruszyli zakres ich kompetencji oraz że weszli w zakres kompetencji sądów krajowych, postanawiając o likwidacji skarżącej i jej spółki zależnej w Luksemburgu na podstawie ich odpowiednich praw krajowych;
 - Skarżąca twierdzi, że pozwani działali bez żadnej materialnoprawnej podstawy;
 - Zdaniem skarżącej pozwani naruszyli obowiązek działania zgodne z prawem w szczególności w zakresie naruszania prawa krajowego państwa członkowskiego przez państwo trzecie.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że skarżąca odniosła stratę finansową w wyniku przymusowego zakończenia swojej działalności oraz działalności spółki zależnej w Luksemburgu.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zachowanie pozwanych doprowadziło do przymusowego zakończenia działalności skarżącej oraz jej spółki zależnej w Luksemburgu. Następująca po tym likwidacja była nieuchronnym krokiem w celu zmniejszenia szkody.

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2023 r. – SBK Art/Rada

(Sprawa T-102/23)

(2023/C 134/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SBK Art OOO (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: G. Lansky i P. Goeth, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263, art. 275 akapit drugi i art. 277 TFUE niemożności stosowania art. 2 ust. 1 akapit ostatni decyzji Rady nr 2014/145/WPZiB ⁽¹⁾, zmienionej decyzją Rady nr 2022/2477/WPZiB ⁽²⁾, oraz art. 3 ust. 1 akapit ostatni rozporządzenia Rady (UE) 269/2014 ⁽³⁾, zmienionego rozporządzeniem Rady (UE) 2022/1905 ⁽⁴⁾,
- dodatkowo lub niezależnie od powyższego, stwierdzenie na podstawie art. 263 TFUE nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/2477 z dnia 16 grudnia 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/2476 z dnia 16 grudnia 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających ⁽⁵⁾ w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi wniesionej na podstawie art. 263 i 277 TFUE strona skarżąca podnosi, że zaskarżone akty są wadliwe ze względu na: i) zastosowanie prawa wtórnego Unii, które narusza traktaty i zasadę państwa prawnego; ii) bezprawne naruszenie praw procesowych skarżącej; iii) nieproporcjonalność; iv) błąd w ocenie oraz v) bezprawne uchybienie obowiązkowi uzasadnienia, wobec czego należy odstąpić od stosowania zaskarżonych kryteriów umieszczenia w wykazie i stwierdzić nieważność zaskarżonych aktów w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 78, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 322I, s. 466.

⁽³⁾ Dz.U. 2014, L 78, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2022, L 259I, s. 76.

⁽⁵⁾ Dz.U. 2022, L 322I, s. 318.

**Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2023 r. – Iceland Foods/EUIPO – Íslandsstofa (Promote Iceland)
i in. (ICELAND)**

(Sprawa T-105/23)

(2023/C 134/25)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Iceland Foods Ltd (Deeside, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: G. Vos, adwokat)